

(nr. 2 og 3), om der i øvrigt er udvist passivitet fra den pågældendes side (nr. 4), og om det må forventes, at barnet, hvis sagen genoptages, vil få en (anden) far. Disse hensyn svarer til, hvad der allerede i dag efter praksis lægges vægt på.

Til § 25

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om genoptagelse i tilfælde som nævnt i §§ 23 og 24, hvor tre årsfristen i disse bestemmelser er overskredet.

I disse tilfælde er det - udover at de almindelige betingelser i de nævnte bestemmelser skal være opfyldt - en betingelse, at der kan anføres ganske særlige grunde til, at anmodningen ikke er fremsat tidligere, at omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for genoptagelse, og at det må antages, at en fornyet behandling af faderskabssagen ikke vil medføre væsentlige ulemper for barnet.

Bestemmelsen tager bl.a. sigte på arvesager, hvor spørgsmålet om, hvem der er rette arvinger, bliver rejst. I sådanne tilfælde, hvor væsentlige hensyn kan tale for, at spørgsmålet om faderskab bringes i orden, må der navnlig lægges vægt på, om barnet nu har en sådan alder, at der ikke på urimelig måde gribes ind i dets opvækst og almindelige forhold. Endvidere må der bl.a. lægges vægt på baggrunden for, at sagen ikke er rejst tidligere.

I forbindelse med vurderingen af, om genoptagelse vil medføre væsentlige ulemper for barnet, vil det ofte være nødvendigt at inddrage barnet. Der bør i almindelighed holdes samtale med børn over 12 år, medmindre dette må antages at være til skade for barnet, eller samtalen må antages at være uden betydning for afgørelsen. Er barnet under 12 år, må det bero på en konkret vurdering af barnets modenhed m.v., om samtale bør holdes.

Det er efter bestemmelsen ikke en betingelse for genoptagelse, at barnet giver samtykke, men barnets eventuelle holdning forudsættes - afhængig af dets modenhed og omstændighederne i øvrigt - tillagt betydelig vægt.

Kompetencen til at begære genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse tilkommer de personer m.v., som er nævnt i §§ 23 og 24. Er barnet nu myndigt, vil det på egen hånd kunne anmode om genoptagelse.

Til § 26

Bestemmelsen regulerer spørgsmål om kompetence og procedure m.v. i forbindelse med sager om genoptagelse efter §§ 21-25.

I *stk. 1* fastsættes det, at afgørelse om genoptagelse træffes af statsamtet. Det gælder, uanset om den faderskabssag, der søges genoptaget, i første omgang er afsluttet i statsamtet eller i retten.

Efter *stk. 2* kan en part inden fire uger efter statsamtets afgørelse om genoptagelse forlange spørgsmålet indbragt for retten. Det indebærer bl.a., at statsamtet i realiteten kun kan træffe afgørelse om genoptagelse, såfremt parterne er enige om det. Adgangen til at forlange sagen indbragt for retten gælder, uanset om statsamtets afgørelse går ud på, at sagen skal genoptages, eller at den ikke skal genoptages.

Overskrides fristen, er statsamtets afgørelse om genoptagelse endelig. Der vil efter almindelige principper efterfølgende kunne fremsættes ny begæring om genoptagelse, såfremt der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagen.

Indbringes sagen for retten, skal retten kun tage stilling til genoptagelsesspørgsmålet og ikke til selve faderskabsspørgsmålet, jf. nedenfor.

Det følger af *stk. 3*, at en faderskabssag, der genoptages, skal behandles efter de almindelige regler i lovens kapitel 2 og 3. Dette indebærer bl.a., at sagen, uanset om den oprindeligt er afsluttet i statsamtet eller i retten, i første omgang skal behandles i statsamtet, og at det her er lovens almindelige regler, der finder anvendelse.

Bestemmelsen i *stk. 4* har til formål i rimeligt omfang at beskytte mænd, der har været inddraget i den første faderskabssag, mod også at blive inddraget i den nye sag. Det fastsættes således, at den, der tidligere har været part i sagen, men som efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser eller bevis om, hvorvidt han i konceptionsperioden har haft seksuelt forhold til moderen, ikke er anset for barnets far, ikke på ny kan inddrages i sagen, medmindre han selv ønsker det.

Dette gælder dog efter bestemmelsen ikke, hvis den pågældende i forbindelse med den tidligere sag har afgivet falsk forklaring for retten om forhold af betydning om sagen, eller der med hans viden er sket identitetsforveksling, ombytning af genetisk materiale eller anden tilsvarende fejl, der kan have haft betydning for sagen.

Til kapitel 5

Faderskab og moderskab ved kunstig befrugtning

Kapitlet indeholder regler om faderskab og moderskab i forbindelse med kunstig befrugtning. Reglerne er udformet i nær sammenhæng med bestemmelserne i lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v.